

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

AHİRET EBEDİDİR, DÜNYA DEĞİL

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.

Euзу bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. BismiLlāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm.

Ve s-salatu ve s-selamu ‘ala Rasulina Muhammed’in Seyyidi l-evveline vel ahirin.

Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti ‘Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā,

Destur Mevlāna Şeyh Abdullāh el-Fa’iz ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-

Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyeh.

Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm:

فَأَمَّا مَنْ طَغَى (37) وَآثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (38) فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى

‘Fe-emmâ men tağâ (37) Ve âsera-lhayâte-ddunyâ (38) Fe-inne-lcahîme hiye-lme/vâ (39)’, ‘Kim azgınlık eder (37) ve dünya hayatını tercih ederse, (38) Muhakkak cehennem, onun varacağı yerdir (39).’ (Kuran 79:37-39). Şadaka Llāhu l-‘Azîm.

Allah Azze ve Celle buyuruyor ki; kim dünyayı ahirete tercih ederse onun sonu cehennemdir. Dünya geçicidir. Ahiret ise sonsuzdur, ilelebettir; ahiretin sonu yoktur. Onun için dünyayı ahirete tercih eden, nefsine uymuş olur. Nefis, insanı helak eder. Çünkü insan dünyada ne kadar eziyet çekse de dünyadaki her şeyin bir sonu vardır. Ahiretin ise sonu yoktur. Cennete giren orada ilelebet kalacaktır. Cehenneme giren de, Allah ﷻ muhafaza etsin, orada ilelebet kalacaktır. Ahiret hayatı sonsuzdur. Bazı insanlar bunu kabul etmezler. Kendi kafalarına göre "Sonsuzluk yok" diyerek, dünyadaki başka şeylere sonsuz derler. Allah Azze ve Celle’nin gösterdiği ve buyurduğu hakikati kabul etmezler. Sonsuzluk var. Bu mühimdir. Mühim olan dünya değil, ahirettir.

Onun için, Peygamber Efendimiz sallAllahu aleyhi ve sellem "Dünya, göz açıp kapayıncaya kadardır" buyuruyor. Hakikaten de öyledir; seneler geçer de insan "Sadece bu kadar mı yaşadım?" diye hayret eder. İnsan, "Vakit ne ara bu kadar oldu, ne kadar da çabuk geçti!" diye söylenir. Onun için, Peygamber Efendimiz sallAllahu aleyhi ve sellem "Dünya, göz açıp kapayıncaya kadar bile değildir" buyuruyor. Yani ahiretle mukayese edildiğinde dünya hiçbir şeydir. Ne yaşanırsa yaşansın, gelip geçiyor. Mühim olan ahirettir.

Tabii ki cahil insanlar çoktur. Bazı insanlar "Hayat nasıl olsa geçiyor, boş durmayalım; yapabildiğimiz kadar nefsimizi kabartalım, nefsimizin her istediğini yapalım" diye düşünürler. "Hayat bir anda geçip gidiyor. Onun için, ne kadar eğlensek, nefsimizi ne kadar büyütsek ona ne kadar hizmet etsek bizim için o kadar iyi olur, boş geçmemiş olur" deyip zannederler. Halbuki böyle yaparak hayatlarını çok boş yaşarlar; daha doğrusu hayatlarını boş değil, kötü şeylerle doldurmuş olurlar. Ahirete elleri boş gitseler yine iyi,

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

ancak oraya boş da gitmezler. Çünkü işledikleri günahların, haramların ve yaptıklarının hesabı ahirette sorulacaktır. Eğer bu dünyadan küfür üzere ayrılırlarsa, Allah ﷻ muhafaza etsin, bunun ilelebet sürecek bir cezası vardır. Eğer küfür üzere değillerse cezalarını çekip sonunda yine cennete gireceklerdir; ancak buradaki kısacık bir vakit, oranın bir ömrüne bedeldir. Burada kaybedilen boş bir vakit, ahirete kıyasla koca bir ömrü kaybetmek gibidir.

Onun için, çok dikkatli olmak ve nefse ne zor geliyorsa onu yapmak lazımdır. Nefse tabi olmamak lazımdır. Kötü yoldan geri dönmek lazımdır. Kötülüklerden uzak durmak lazımdır. Şimdiki insanlar, nefisleri daha hoşnut ve mutlu olsun diye kötü şeyler de kullanıyorlar, kötü insanlarla beraber oluyorlar. Sırf nefislerini tatmin etmek için kötülük yapıyorlar. Bunun ise hiçbir faydası yoktur. Aksine, zarar üstüne zarardır. Allah ﷻ muhafaza etsin; nefsimize uymaktan ve kötülük yapmaktan Allāh ﷻ muhafaza etsin. Allāh ﷻ hepimizi korusun inşaAllah.

Ve-min Allahi t-tevfık. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
01 Ağustos 2026 / 18 Safer 1448
Sabah Namazı – Akbaba Dergahı, İstanbul